

Γέροντας Χριστόδουλος: Το μαρτυρικό του τέλος και οι συμβουλές του

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

- (Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος)

Το διάστημα των τελευταίων ημερών του Γέροντα ήταν πολύ οδυνηρό. Υπέφερε από υδρωπικία και τα υγρά λόγω διαρρήξεως του ήπατος ξεχύθηκαν σ' όλον εσωτερικά τον χώρο του θώρακος και της κοιλίας.

Από τα πλάγια των κάτω άκρων του άνοιξαν δύο πληγές και έτρεχαν τα υγρά σαν βρύσες.

Ενώ από την συνεχή παραμονή στο ξυλοκράββατο εσάπισαν τα οπίσθιά του, μέρος του κορμιού του και κάθε περίπτωσις κινήσεως για τις φυσικές του ανάγκες του προκαλούσε δριμυτάτους πόνους.

Υπέφερε όμως με υπερθαύμαστη καρτερία το μαρτύριο της ασθενείας του και έλεγε:

«Οι αρρώστιες είναι καθαρτήριο για την ψυχή μας».

Ενώ στα καλογερίά του έλεγε:

«Παρακαλάω τον άγιο άγγελο να με πάρη. Να με συγχωρήτε που σας επιβαρύνω. Εγώ είμαι άχρηστος άνθρωπος. Να φύγω να ησυχάστε, να κοιτάξετε τις δουλειές σας. Κάνετε κανένα κομποσχοίνι και για μένα. Είμαι γυμνός και τετραχηλισμένος. Δεν εφρόντισα -αλλοίμονο- για την ψυχή μου. Είμαι ο εξόριστος των ανθρώπων και της κοινωνίας. Ευχηθήτε να γλυτώσω από τα τελώνια. Θα πούνε αυτά τότε πολλά ψέμματα.

Άνθρωπος είμαι, εξομολογούμαι, αλλά δυνατός συ είσαι, Κύριε, να με σώσης. Δεν έχω άλλες δυνάμεις ν' αντισταθώ στις επιθέσεις του δράκοντος. Παρακαλάω τον Θεό να με πάρη, αν είναι θέλημά Του. Είμαι εγώ ταλαίπωρος άνθρωπος και ανάξιος του θείου ελέους. Ανάξιος να με υπηρετήτε. Ο Θεός μου έστειλε αγγέλους να με υπηρετήσουν. Άμποτε να έλθη ο άγγελος να με πάρη, να φύγω για να μη σας ταλαιπωρώ. Και να με πάρετε να με πετάξετε στο χώμα, να σαπίση το κορμί μου, για να μη σας μολύνω άλλο με την βρωμιά του σώματός μου».

Έντονα ζούσε την χάρι της μετανοίας και αυτό φαίνεται από τον πόθο του να κάνη στην αρχή κάθε Μεγάλης Τεσσαρακοστής γενική εξομολόγησι. Είχε την συνεχή μνήμη του θανάτου, τον φόβο των κολάσεων, την συντετριμμένη καρδιά και τους σταλαγμούς των δακρύων.

Έτσι χαριτώθηκε πολύ από τον Θεό και με τις αρετές του εφώτισε και ενθάρρυνε τις ψυχές όλων μας. Κυρίως είχε το χάρισμα της διδασκαλίας. Κάθε αδελφό ή προσκυνητή τον εσυμβούλευε με λόγια απλά, σοφά και πατερικά για την σωτηρία της ψυχής του.

Τους μοναχούς συμβούλευε ως εξής:

«Να έχετε αγάπη. Όποιος βάζει μετάνοια πρώτος στον άλλο, είναι πιο κερδισμένος. Ν' αποφεύγετε τα σκάνδαλα. Είναι μεγάλο κακό να γίνη κανείς αιτία σκανδάλου. Η ευχή είναι μία καλή συνήθεια. Έρχεται μέσα μας ο Χριστός χωρίς να το καταλαβαίνουμε. Μη στενοχωρήσθε αν καμιά φορά φεύγει ο νους από την ευχή.

Εσείς να την λέτε, διότι την ακούει ο Θεός και φυγαδεύονται οι δαίμονες. Μην αφήνετε τον κανόνα σας. Ο κανόνας είναι φύλακας της ψυχής για όλη την ημέρα από κάθε πειρασμό. Ο Τίμιος Σταυρός ανασταίνει νεκρούς, θεραπεύει ασθένειες. Να κάνετε τον σταυρόν σας λοιπόν για ο,τι κάνετε και όπου πάτε. Να κάνετε πρώτα τα πνευματικά σας και τα υπόλοιπα θα τα αναπληρώση η Κυρία Θεοτόκος. Όταν εργάζεσθε με υπακοή σε ώρα ακολουθίας, αυτό για σας είναι και προσευχή. Ο κόπος σας είναι μετάνοιες, όταν δεν μπορείτε να τις κάνετε.

Σκοπός του μοναχού είναι πως θα αφήση τις κοσμικές σκέψεις και παραστάσεις. Διότι μοναχός σημαίνει «νους ορών τον Θεόν». Πώς θα φθάσουμε εκεί; Με την απλότητα της ζωής και την εργασία της ευχής, που είναι μάχαιρα κατά του διαβόλου.

Μην αμελήτε να εργάζεσθε τις εντολές του Θεού. Ό,τι κάνετε εδώ είναι για την αιωνιότητα της ψυχής σας. Πόσα αγαθά ετοιμάζει ο Θεός για τους εκλεκτούς μοναχούς και μοναχές!

Το ένα ποδάρι μας να είναι στην υπακοή και το άλλο στο φοβερό Κριτήριο του Δεσπότη Χριστού. Όλοι μας έχουμε πάθη, γιατί ήρθαμε από τον κόσμο κακομαθημένοι. Και αυτά πρέπει από την ρίζα να τα βγάλουμε κατά τον Αββά Δωρόθεο. Διότι όσο μεγαλώνει ο άνθρωπος μεγαλώνουν και τα πάθη. Προσέχετε τους λογισμούς σας. Μία συγκατάβασις λογισμών ισοδυναμεί με 50 μετάνοιες. Η ψυχή μας θρόνο έχει τη καρδιά και μάτια τον νου και υπάρχει σ' όλο το σώμα.

Δεν θέλει στον ουρανό ανθρώπους με ψεγάδια. Πρέπει να καθαρισθούμε από τα πάθη και τους κακούς λογισμούς. Σ' αυτό μας βοηθάει η ησυχία. Μείνετε εδώ στον σκοπό για τον οποίο ήρθαμε, για την σωτηρία μας. Δεν ήρθαμε μόνοι μας. Μας έφερε ο Θεός· όχι μόνο στον μοναχισμό αλλά γενικώς στον κλήρο του, στην ορθοδοξία. Να φυλάξουμε λοιπόν την πίστι, αυτή την ιερά παρακαταθήκη. Ο άνθρωπος ας κάνη το μικρό και το μεγάλο θα το κάνη ο Θεός.

*Οι μακαριστοί Κατουνακιώτες Γέροντες
Χριστόδουλος (αριστερά) και Καλλίνικος*

Από το άρθρο του Δ.Μ.Γ., «Ο Γέροντας Χριστόδουλος Κατουνακιώτης», που δημοσιεύεται στην ετήσια περιοδική έκδοση Όσιος Γρηγόριος 7/1982, σσ. 71-79.

(Πηγή: pemptousia.gr)